

Köz

– İss · 20 Aralık 2011

Bardaktan boşalırcasına yağıyorum.
Dışımın aydınlığı
İçimde ki geceyi aydınlatmıyor...
Perdeler çekilmiş,
Kapılar kilitli...
Tebessümümde ki papatyalar
İçimde ki küçük kızın hıçkırıklarını susturmuyor.
Ekim ayazında bir poyraz
Koparıyor kırık dalımdan
Su olup düşüyorum yokluğunun toprağına...
Közler sönüyor.
Ben gerçeklere acıyorum,
Sen yalanlara yaşıyorsun.
Kayboluyor gün yarına varmadan...
Pınarlarıma kırgın bir yıldız düşüyor.
Hiçbir dilek tutmadan...
Kayboluyorum.